

JARZMNY (1) *ai*

N sg m jarzmny.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „jarzmo” ‘drewniana uprzęż’:

Wyrażenie: »jarzmny [= chodzący w jarzmie] wół«: Iunctus bos, Iármny wól. Mącz 177d.

Cf JARZMI, JARZMOWY

LW